

36 И КАТО ЧЪ ЧЕ ЗАМІНІВА
НАРОДЪ, ПЫТАШЕ ЦО Ъ ТОВА.

37 Й казѧха мѧ, зашѣо 'Ис-
сѣсз Назарѧнінз замѧнѣва.

38 И выкнà, ѿ рече: 'Исѹсе
СЫНЕ ДАВІДОВЪ, помѣлѣй мѧ.

39 Я ѿніа, щото вжрвѣха
на прѣдѣ, запрещѣваха мѧ, да
мѣлае: а тоѣ мно́го по́вече
вѣкаше: **Сѣне Давідовѣ**, по-
мѣлаи мѧ.

40 И като се запрѣ 'Исѣсъ,
заповѣда да го доведатъ при
него: и когато приближи до
него, попыта го,

41 И рече: що йскашъ да
ти направимъ; а той рече:
Гдѣи, да прогледнемъ.

42 Я'Исѣсз мѡ рѣче: про-
гледнѣи: вѣра та твоѡ те
спасе.

43 И ТО́А ЧАСЪ ПРОГЛЕДНА, И
ИДЕШЕ СЛѢДЪ НЕГѠ И СЛАВЕСHE
Б҃ГА, И СИЧКИ ТЕ ЛЮДІЕ, КАТО
ВИДѢХА ТОВА, ВОЗДАДОХА ХВАЛА
НА Б҃ГА.

ГЛАВА VI.

И КЯТО влѣзе, замѣнѣваше
презъ 'Іеріхѡнъ.

2 И ѿто, челоуѣкъ нѣкой,
коуто се именоваше Захѣй:
и той бѣше прѣвз на мытари
те, и бѣше когѣтъ.

3 И ѿскаше да вѣди 'Исѹса,
кѡй ѣ: ѿ не мѡжеше ꙋ нарѡ-
датъ, заштоу бѣше малокъ на
вѡзрастатъ.

4 И ѿтжрчѣ напредѣ, ѿ по-

КАЧІСЕ НА ЪДНА ЧЕРНІЦА, ДА
ГО ВІДИ : ЗАЩОТО Ѡ ТАМѠ
ЩЕШЕ ДА МІНЕ.

5 И като дойдѣ Исусъ на
ѿнова мѣсто, погледна ѿ виде
го, ѿ рече: Закхѣе, покървай
та слѣзний: защото днѣсь
трѣбва да бѣдемъ въ твоѣятъ
домъ.

6 И приѣхзѧ та слѣзе, ѿ
прѣа го съ голѣма рѧдость.

7 И като видѣха това, сѣчки
те мжмрѣха, и говорѣха, защо
при человекѣхъ грѣшенъ ѿиде
да кондиса.

8 И застанѧ Захѣй (правъ)
и рече на Гѧа: ѣто, половина
та ѡ имѣнїе то си, Гѧи, да-
вамъ на сиромѧси те: и ако
нѣкомъ самъ оучинилъ ѡбѣда
съ нѣщо, ще да го вѣрнемъ
назадъ четверократно.

9 И рече мѡ Исѡсъ: зашѡ
днѣсь выдѣ спасѣнїе на тѡмъ
дѡмѣ, зашѡто ѡ тѡмъ ѣ сынъ
Явраїмовъ:

10 ПОНЕЖЕ СЫНЪ ЧЕЛОВѢЧЕ-
СКІЙ ДОЙДЕ ДА ПОТРАСИ, И ДА
СПАСЕ ЗАГЪБЕНО ТО.

11 И като слѣсшаха ѿ нѣи тіа (словеса), притѣри та рече ѿ ѿднѣ прѣтча, зашѣто кѣше клѣзѣ при 'Іерусалимѣ, ѿ мѣслѣха че ще ѡбѣе да се поавѣи царство то Бѣѣе.

12 Рече прочее: человекъ
нѣкой благороденъ ѿиде въ
далѣчна страну, да земе за
сѣбе си царство, ѿ да се вѣрне.

13 И ПОВЫКА ДЕСЕТЬ ТѢ РАБЫ